

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 5Rks/3/2013                    |
| Identifikačné číslo spisu: | 9013899355                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 03.12.2013                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Jana Baricová            |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2013:9013899355.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky obchodnej spoločnosti Equity Capital, a. s., so sídlom Zámocká 5, Bratislava, proti odporkyni Mestskej časti Bratislava - Ružinov, so sídlom Mierová 21, Bratislava, v konaní o uložení pokuty, o negatívnom kompetenčnom konflikte medzi orgánom verejnej správy a súdom, takto

### rozhodol:

Prejednanie a rozhodnutie vo veci o odvolania navrhovateľky proti rozhodnutiu Mestskej časti Bratislava - Ružinov č. PB/CS 9624/2011/5/KPR z 18. augusta 2011 patrí do právomoci Okresného úradu Bratislava.

### Odôvodnenie

Uznesením č. k. 4Sp/37/2011-23 z 28. júna 2013 Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“) podľa § 104 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) s poukazom na § 7 ods. 1, 2 a 3 OSP, § 11 písm. b/ zákona č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy v znení neskorších predpisov (ďalej aj „Kompetenčný zákon“), § 28 ods. 4 veta tretia zákona č. 377/1990 Zb. o hlavnom meste Slovenskej republiky Bratislave v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o hlavnom meste“) a § 53 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej aj „správny poriadok“), zastavil konanie o opravnom prostriedku navrhovateľky proti rozhodnutiu odporkyne č. PB/CS 9624/2011/5/KPR z 18. augusta 2011, ktorým odporkyňa ako prvostupňový správny orgán uložila navrhovateľke pokutu vo výške 700 eur za porušenie § 4 ods. 1 a 2, § 5 ods. 1 a § 6 Všeobecne záväzného nariadenia č. 1/2003 z 11. februára 2003 za neudržiavanie čistoty a poriadku na pozemkoch parc. č. XXXXX/XX, č. XXXXX/XX a č. XXXXX/XX v kat. úz. U. vo vlastníctve navrhovateľky.

Rozhodol tak v súlade s dnes už ustálenou judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. uznesenia sp. zn. 5Rks/2/2011 z 10. októbra 2011, sp. zn. 8Rks/1/2012 z 13. marca 2012, či sp. zn. 3Rks/1/2012 z 24. apríla 2012) vychádzajúc z názoru, že správne trestanie nie je pôvodnou kompetenciou samosprávy, ale je nevyhnutné ju odvodzovať od pôvodných kompetencií štátu, a preto orgánom rozhodujúcim o opravnom prostriedku v danej veci je s poukazom na ustanovenie zákona č. 254/2007 Z. z. o zrušení krajských úradov a o zmene a doplnení zákona č. 515/2003 Z. z. o krajských úradoch a obvodných úradoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení nálezů Ústavného súdu

Slovenskej republiky č. 263/2006 Z. z. v znení neskorších predpisov Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Ďalej rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ OSP (v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) o náhrade trov konania.

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky (ďalej aj „ministerstvo vnútra“) predložilo dňa 25. novembra 2013 vec Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie z dôvodu, že sa nestotožnilo s názorom Krajského súdu v Bratislave, že príslušným orgánom konať vo veci odvolania spoločnosti Equity Capital, a. s. je ministerstvo vnútra.

Ministerstvo vnútra s poukazom na § 11 písm. b/ Kompetenčného zákona, § 27 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon č. 369/1990 Zb.“ alebo „zákon o obecnom zriadení“) bolo názoru, že orgánom príslušným a rozhodnutie o odvolaní navrhovateľky v danej veci je príslušný orgán štátnej správy. Vychádzalo pritom zo skutočnosti, že dňa 01. októbra 2013 nadobudol účinnosť zákon č. 180/2013 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy a zmene a doplnení niektorých zákonov, podľa § 8 ktorého sa zrušujú sa obvodné úrady životného prostredia obvodné pozemkové úrady, obvodné lesné úrady, obvodné úrady pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie, správy katastra, pričom článkom XXII sa mení zákon č. 525/2003 Z. z. o štátnej správe starostlivosti o životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 205/2004 Z. z., zákona č. 587/2004 Z. z., zákona č. 15/2005 Z. z. a zákona č. 345/2012 Z. z. (ďalej len „zákon č. 525/2003 Z. z.“) tak, že pod bodom 9. slová „obvodný úrad životného prostredia“ vo všetkých tvaroch sa v celom texte zákona okrem § 13 ods. 1 až 5 a § 13a nahrádzajú slovami „okresný úrad“ v príslušnom tvare. Teda vecne príslušným orgánom na rozhodnutie o odvolaní spoločnosti Equity Capital, a. s. proti vyššie uvedenému rozhodnutiu Mestskej časti Bratislava - Ružinov (jej starostu) o uložení pokuty za správny delikt je podľa názoru ministerstva vnútra Okresný úrad Bratislava. Poukázalo i na rovnaký záver vyslovený Najvyšším súdom Slovenskej republiky v jeho uznesení sp. zn. 5Rks/2/2011 z 10. októbra 2011 či sp. zn. 5Rks/1/2010 z 27. júla 2010, keď porušenie ustanovenia § 13 ods. 9 písm. b/ zákona o obecnom zriadení, § 28 ods. 2 písm. a/ zákona o hlavnom meste a aj porušenie § 5 ods. 1 Všeobecne záväzného nariadenia Mestskej časti Bratislava Ružinov č. 1/2003 spoločnosťou Equity Capital, a. s. v danej veci predstavujú obsahovo totožné protiprávne konanie zakladajúce zodpovednosť za správny delikt.

Podľa § 8a OSP Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhoduje spory o právomoc medzi súdmi a orgánmi štátnej správy.

Najvyšší súd Slovenskej republiky posudzujúc kompetenčný konflikt medzi orgánom štátnej správy a súdom sa s názorom ministerstva vnútra stotožnil.

Ako vyplýva z obsahu pripojeného spisového materiálu predmetom rozhodnutia mestskej časti (jej starostu) napadnutého opravným prostriedkom navrhovateľky je uloženie sankcie - pokuty za správny delikt za porušenie Všeobecne záväzného nariadenia č. 1/2003 z 11. februára 2003 za neudržiavanie čistoty a poriadku na pozemkoch vlastníctve navrhovateľky.

Podľa § 7a ods. 1 zákona o hlavnom meste mestskej časti v rozsahu vymedzenom týmto zákonom a štatútom:

- a) podieľajú sa na plnení úloh vyplývajúcich z postavenia Bratislavy ako hlavného mesta Slovenskej republiky a politického, kultúrneho, obchodného a spoločenského centra Slovenska,
- b) plnia úlohy samosprávy Bratislavy miestneho významu, ktoré súvisia so životom a prácou obyvateľov mestskej časti, s komplexným rozvojom mestskej časti a
- c) vykonávajú prenesenú pôsobnosť.

Podľa § 7a ods. 2 písm. c/ zákona o hlavnom meste mestskej časti Mestskej časti je vyhradené dbať o ochranu a tvorbu životného prostredia v mestskej časti.

Podľa § 29 zákona o hlavnom meste k tento zákon neustanovuje inak, vzťahujú sa na hlavné mesto ustanovenia zákona Slovenskej národnej rady č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení.

Podľa § 1 ods. 1 veta prvá pred bodkočiarkou (v spojení s § 22 až 24) zákona č. 369/1990 Zb. zo 06. septembra 1990 o obecnom zriadení, ktorý nadobudol účinnosť dňom 24. novembra 1990, obec je samostatný územný samosprávny a správny celok Slovenskej republiky.

Podľa § 4 ods. 1 (v spojení s § 22 až 24) zákona č. 369/1990 Zb. obec samostatne rozhoduje a uskutočňuje všetky úkony súvisiace so správou obce a jej majetku, všetky záležitosti, ktoré ako jej samosprávnou pôsobnosť upravuje osobitný zákon, ak takéto úkony podľa zákona nevykonáva štát alebo iná právnická osoba alebo fyzická osoba.

S účinnosťou od 01. januára 2002 podľa § 4 ods. 2 (v spojení s § 22 až 24) zákona č. 416/2001 Z. z. o prechode niektorých pôsobností z orgánov štátnej správy na obce a na vyššie územné celky v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 416/2001 Z. z.“) ak zákon pri úprave pôsobnosti obce alebo vyššieho územného celku (samosprávneho kraja) neustanovuje, že ide o prenesený výkon pôsobnosti štátnej správy, platí, že ide o výkon samosprávnej pôsobnosti obce alebo vyššieho územného celku (samosprávneho kraja).

Zákonodarca u obce (mesta, mestskej časti) rozlišuje medzi preneseným výkonom pôsobnosti štátnej správy a výkonom samosprávnej pôsobnosti obce (mesta, mestskej časti).

Ustanovenie § 2 zákona č. 416/2001 Z. z. obsahuje pôsobnosti, ktoré na jednotlivých úsekoch prechádzajú štátnej správy prechádzajú na obce, pričom zo systematického a logického výkladu tohto ustanovenia ako aj z účelu zákona je nesporné, že pri rozhodovaní v sankčných veciach musí vždy ísť o prenesený výkon štátnej správy.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 525/2003 Z. z. v znení zákona č. 180/2013 Z. z. štátnu správu starostlivosti o životné prostredie vykonávajú obce v rozsahu ustanovenom osobitnými predpismi.

Podľa § 5 ods. 2 písm. a/ zákona č. 525/2003 Z. z. v znení zákona č. 180/2013 Z. z. okresný úrad vykonáva v druhom stupni štátnu správu starostlivosti o životné prostredie vo veciach, v ktorých v správnom konaní v prvom stupni koná obec.

Podľa § 28 ods. 2 zákona o hlavnom meste mestská časť môže právnickej osobe alebo fyzickej osobe oprávnenej na podnikanie uložiť pokutu do 6.638 eur, ak právnická osoba alebo fyzická osoba oprávnená na podnikanie:

- a) neudržiava čistotu a poriadok na užívanom pozemku alebo inej nehnuteľnosti, a tým naruší vzhľad alebo prostredie mestskej časti, alebo znečistí verejné priestranstvo, alebo odkladá veci mimo vyhradených miest,
- b) poruší všeobecne záväzné nariadenie mestskej časti,
- c) nesplní v určenej lehote bez vážneho dôvodu povinnosť uloženú starostom poskytnúť osobnú alebo vecnú pomoc pri odstraňovaní následkov živelného pohromy alebo inej mimoriadnej udalosti.

Podľa § 28 ods. 4 veta tretia zákona o hlavnom meste na konanie o uložení pokuty sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.

Týmto všeobecným predpisom o správnom konaní je zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov.

Podľa § 53 správneho poriadku proti rozhodnutiu správneho orgánu má účastník konania právo podať odvolanie, pokiaľ zákon neustanovuje inak alebo pokiaľ sa účastník konania odvolania písomne alebo ústne do zápisnice nevzdal.

Právna úprava preskúmania správnych rozhodnutí (rozhodnutí sankčnej povahy nevynímajúc) je vybudovaná na zásade dvojinstančnosti správneho konania. Na preskúmanie rozhodnutia je povolaný

zásadne správny orgán druhého stupňa. V prvom rade formou podania, ktorou sa účastník domáha zmeny alebo zrušenia prvostupňového rozhodnutia, je odvolanie. Možno ho uplatniť proti každému neprávoplatnému rozhodnutiu, a to tak meritórnemu, ako aj procesnému. Výnimky z tohto pravidla ustanovuje buď správny poriadok, alebo osobitný zákon.

V zmysle § 70 správneho poriadku osobitné zákony ustanovujú, v ktorých prípadoch súdy preskúmajú rozhodnutia správnych orgánov.

Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení, z uvedených zásad a z predmetu konania, ktorým je rozhodnutie o pokute za porušenie povinnosti stanovenej právnym predpisom v oblasti životného prostredia (rozhodnutie o zodpovednosti za iný správny delikt), treba uviesť, že procesný postup preskúmania rozhodnutí orgánov verejnej správy o uložení sankcie za priestupok a za iný správny delikt samosprávou musí byť rovnaký ako pri preskúmaní priestupkov a iných správnych deliktov, ktoré ukladajú orgány štátnej správy. Inak by nemohla byť zachovaná rovnosť účastníkov konania (fyzických osôb a právnických osôb resp. fyzických osôb - podnikateľov). Pri preskúmaní priestupkov ako aj iných správnych deliktov treba s poukazom a ustanovenie § 53 správneho poriadku vychádzať najmä z ustanovenia § 83 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „priestupkový zákon“), podľa ktorého návrh na preskúmanie rozhodnutia o priestupku súdom možno podať až po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku v správnom konaní.

Riadny opravný prostriedok (odvolanie) v správnom konaní dáva odvolateľovi právo na preskúmanie jeho odvolania odvolacím správnym orgánom v celom rozsahu (§ 59 ods. 1 správneho poriadku), zatiaľ čo pri preskúmaní opravného prostriedku súdom v správnom súdnictve (§ 250l a nasl. OSP) je správny súd viazaný obsahom opravného prostriedku a rozhodnutie aj pri tzv. plnej jurisdikcii (§ 250i ods. 2 OSP v spojení s § 250l ods. 2 OSP) zásadne preskúmava iba v jeho medziach a na rozdiel od odvolacieho správneho orgánu správny súd doterajšie konane nedopĺňa ani neodstraňuje zistené vady. Tým by boli účastníci správneho konania pri uložení sankcie orgánom samosprávy v podstate ukrátení na svojich nielen procesných ale aj hmotných právach.

Rozhodnutie orgánu samosprávy (obce, mesta, mestskej časti) o priestupku ako aj o správnom delikte a o uložení sankcie za ne treba považovať za individuálny správny akt vydaný v správnom konaní, ktorým sa zasiahlo do práv a oprávnených záujmov fyzickej alebo právnickej osoby, ktorý je preskúmateľný súdom v správnom súdnictve podľa ustanovení piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, a to vzhľadom na právnu úpravu v zákone o obecnom zriadení (ako aj v zákone o hlavnom meste) v spojení s právnou úpravou správneho poriadku a priestupkového zákona, nie na základe opravného prostriedku podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (§ 250l a nasl.), ale až po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov na základe žaloby postupom podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (§ 247 a nasl.).

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky vyhovel námietke vznesenej Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky a rozhodol, že o odvolaní proti rozhodnutiu mestskej časti o inom správnom delikte rozhoduje orgán štátu príslušný podľa osobitných predpisov, a tým je v danej veci Okresný úrad Bratislava (§ 5 ods. 2 písm. a/ zákona č. 525/2003 Z. z. v znení zákona č. 180/2013 Z. z.), nie Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ako nesprávne rozhodol Krajský súd v Bratislave.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

## **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.